

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 27Csp/103/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6419203348
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Juhás
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2020:6419203348.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudcom JUDr. Štefanom Juhásom v právnej veci žalobkyne: Stredoslovenská energetika, a. s., Pri Rajčianke 8591/4B, Žilina, IČO: 51 865 467, zast.: TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., advokátska kancelária so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanej: I. B., nar. XX. X. XXXX, trvalý pobyt: S.. N. XXX/XX, Ž. T. R., o zaplatenie 274,36 € s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobkyňi sumu 274,36 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % p. a. zo sumy 137,16 € od 15. 11. 2017 do zaplatenia a zo sumy 137,20 € od 24. 3. 2018 do zaplatenia, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobkyňi p r i z n á v a nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania voči žalovanej v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou, doručenu Okresnému súdu Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) 8. 10. 2019, domáhala uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť jej sumu 274,36 € spolu so zákonným úrokom z omeškania vo výške 8 % p. a. zo sumy 137,16 € od 15. 11. 2017 do zaplatenia, zo sumy 137,20 € od 24. 3. 2018 do zaplatenia a trovy konania.

2. Z obsahu žaloby vyplýva, že žalovaná odoberala elektrickú energiu na základe zmluvy o dodávke a distribúcii elektriny z 12. 8. 2002. Faktúrou č. XXXXXXXXXXXX bola žalovanej vyúčtovaná cena za dodanú elektrickú energiu vo výške 137,16 €, splatná do 14. 11. 2017, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX bola vyúčtovaná suma 137,20 € splatná do 23. 3. 2018. Žalovaná doposiaľ neuhradila dlžnú čiastku, čím sa dostala do omeškania, preto si žalobkyňa uplatňuje aj zákonný úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po splatnosti tej ktorej faktúry.

3. K žalobe bola pripojená zmluva na dodávku elektrickej energie z 12. 8. 2002, obchodné podmienky dodávky elektriny pri poskytovaní univerzálnej služby odberateľom elektriny v domácnosti v znení účinnom od 6. 3. 2015, cenníky služieb poskytovaných žalobkyňou účinné od 1. 1. 2013, 1. 7. 2013, 1. 1. 2014, 1. 7. 2014 a 1. 7. 2015, faktúry č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX, pokus o zmier z 15. 8. 2019.

4. O nároku žalobkyne rozhodol okresný súd rozsudkom z 7. 1. 2020, č. k. 27Csp/103/2019-77, ktorým žalobu zamietol z dôvodu, že žalobkyňa v priebehu konania nepreukázala, že je aktívne vecne legitimovaná na podanie žaloby, ktorou si uplatňovala pohľadávku z predmetnej zmluvy proti žalovanej, ktorú uzavrel so žalovanou iný subjekt. Voči predmetnému rozsudku podala žalobkyňa včas odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“) tak, že uznesením z 8. 6. 2020, č. k. 14CoCsp/16/2020-108 napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie.

5. Odvolací súd v podstatnom vo vzťahu k ďalšiemu postupu okresného súdu uviedol, že „...Pokiaľ teda súd na základe predložených dokladov, ktoré k žalobe pripojil žalobca, dospel k názoru, že zmluva so žalovanou bola uzatvorená inou obchodnou spoločnosťou ako žalobcom, od čoho odvodil právne posúdenie o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, bolo jeho povinnosťou postupovať v zmysle § 181 ods. 2 a neboli splnené zákonné podmienky na rozhodnutie bez nariadenia pojednávania. S poukazom na vyššie uvedené bolo potom nevyhnutné, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie pri aplikácii ust. § 389 ods. 1 písm. b/ zrušil, keďže súd prvej inštancie svojim nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V ďalšom konaní súd prvej inštancie vo veci nariadi pojednávanie, s prihliadnutím na žalobcom doložené listinné dôkazy sa vysporiada s otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu na podanie žaloby, v prípade, že dôjde k názoru, že žalobca je aktívne vecne legitímovaný na podanie žaloby v predmetnej veci, na základe vykonaného dokazovania zistí skutkový stav a vykoná náležité právne posúdenie vo veci. V novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách celého konania pri aplikácii ust. § 396 ods. 3 CSP.“

6. Hneď v úvode si okresný súd dovoľuje poukázať na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 11. 6. 2019, sp. zn. I. ÚS 246/2019, ktorý sa zaoberal totožnou procesnou situáciou, kedy okresný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania vyhlásením rozsudku, ktorým žalobu zamietol napriek procesnej pasivite žalovaného, ktorý sa k žalobe nevyjadril a nerozporoval žiadne tvrdenia žalobcu. Ústavný súd podrobil takýto procesný postup súdu ústavnému prieskumu a zaujal jednoznačný názor, podľa ktorého „...berúc do úvahy podstatnú skutočnosť zanedbania procesnej povinnosti sťažovateľky tvrdiť, je už na prvý pohľad zjavné, že aplikácia § 151 ods. 1 a 2 CSP bola v okolnostiach prejednávanej veci neopodstatnená. Prejavuje sa tu už zmienená korelácia bremena tvrdenia a bremena popretia tvrdenia protistranou. Všeobecný súd nemôže vyvodzovať právne účinky zo zanedbania procesnej povinnosti protistrany poprieť tvrdenia žalobcu, ak žalobca samotný zanedbal svoju povinnosť tvrdenia. Povinnosť strany sporu tvrdiť má pritom kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu (čl. 8 CSP - procesné povinnosti a procesné bremená)

S prihliadnutím na závery konštatované ústavným súdom vo vzťahu k prvej námietke a odvíjajúce sa predovšetkým od zanedbania povinnosti sťažovateľky ako žalobkyne ňou uplatnený nárok na náhradu škody (hodnoty zariadenia) riadne tvrdiť a preukázať nie je opodstatnená ani námietka nenariadenia pojednávania, resp. nesplnenia zákonných podmienok pre rozhodnutie bez nariadenia pojednávania. Spornosť ako kritérium pre nenariadenie pojednávania sa v súlade s citovaným ustanovením Civilného sporového poriadku týka zisteného skutkového stavu a v konkrétnych okolnostiach veci bola požiadavka nespornosti skutkových tvrdení splnená tým, že žalovaná sa k žalobe sťažovateľky nevyjadrila. Ani námietka nenariadenia pojednávania preto nie je dôvodná.“ Postupom, ktorým okresný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania a napriek procesnej pasivite jednej zo strán sporu rozhodol tak, že žalobu zamietol, nie je podľa ústavného súdu porušením práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

7. Okresný súd konal a rozhodol v súlade s citovaným uznesením ústavného súdu nielen v tomto, ale aj v iných prípadoch, kde stranou sporu bola žalobkyňa, ktorá postup nenamietala a nepodala odvolanie (napr. konane vedené pod sp. zn. 27Csp/69/2019). Napriek uvedenému okresný súd po vrátení veci odvolacím súdom nariadil vo veci pojednávanie, ktorého sa zúčastnila iba žalobkyňa, kde len zopakovala svoje doterajšie vyjadrenia a poukázala na to, že až dodatočne v odvolaní z 17. 1. 2020 preukázala svoju aktívnu vecnú legitímáciu predložením listín: zápisnica o odovzdaní a prevzatí časti podniku z 25. 10. 2018 s prílohou č. 3 a vyhlásenie o prijatí záväzku na nepeňažný vklad z 25. 10. 2018 s prílohou č. 3.

8. Pri posúdení skutkových okolností prípadu okresný súd vychádzal z žalobkyňou predložených listín, z ktorých zistil nasledovné skutočnosti.

9. Súd mal na základe žalobkyňou dodatočne predložených listín preukázané, že pohľadávka voči žalovanej, ktorá tvorí predmet tohto konania, prešla pred začatím konania v dôsledku vkladu časti podniku spoločnosti Stredoslovenská energetika a. s., IČO: 36 403 008, do majetku žalobkyne.

10. Dňa 12. 8. 2002 spoločnosť Stredoslovenská energetika a. s., IČO: 36 403 008, ako dodávateľ a žalovaná, ako odberateľ, uzatvorili zmluvu o dodávke elektrickej energie pre odberné miesto S.. N. XX, byt č. XXX, Ž. T. R., predmetom ktorej bolo záväzok dodávateľa dodávať odberateľovi elektrinu, ktorú odberal pre vlastnú spotrebu v domácnosti vymedzenú množstvom a časovým priebehom výkonu, zabezpečiť distribúciu elektriny do odberného miesta vrátane súvisiacich služieb a záväzok prevziať za odberateľa zodpovednosť za odchýlku. Záväzkom odberateľa bolo zaplatiť dodávateľovi za dodávku elektriny cenu podľa tejto zmluvy a cenníka, ktorý bol neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy. Cenu za dodávku a distribúciu elektrickej energie a s tým spojené poplatky dodávateľ vyfakturoval faktúrami č. 6121622053, č. 6121622054. Žalovanej bol zaslaný pokus o zmier z 15. 8. 2019, ktorým bola vyzvaná na úhradu dlžnej sumy.

11. Podľa § 26 ods. 9 zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „z. č. 251/2012 Z. z.“), zmluvou o združenej dodávke elektriny sa zaväzuje dodávateľ elektriny dodávať odberateľovi elektrinu vymedzenú množstvom a časovým priebehom výkonu, zabezpečiť distribúciu elektriny do odberného miesta odberateľa vrátane súvisiacich služieb a prevziať za odberateľa zodpovednosť za odchýlku a odberateľ elektriny sa zaväzuje zaplatiť dodávateľovi elektriny cenu za dodanú elektrinu a za distribúciu elektriny a súvisiace služby.

12. Podľa § 96 ods. 8 z. č. 251/2012 Z. z., zmluvy uzatvorené medzi dodávateľmi elektriny a odberateľmi elektriny podľa doterajších predpisov, ktorých predmetom bolo zo strany dodávateľa elektriny zabezpečenie dodávky elektriny, ako aj prenosu elektriny alebo distribúcie elektriny a prevzatie zodpovednosti za odchýlku, sa považujú za zmluvy o združenej dodávke elektriny podľa tohto zákona

13. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (požiadavka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

14. Po preukázaní aktívnej vecnej legitímácie zo strany žalobkyne súd skúmal, či je nárok žalobkyne dôvodný. Súd mal na základe vykonaného dokazovania preukázané, že medzi žalobkyňou, ako dodávateľom a žalovanou, ako odberateľom bola platne uzavretá zmluva o združenej dodávke elektriny. Vzhľadom k tomu, že žalovaná pri uzatváraní tejto zmluvy vystupovala ako fyzická osoba nepodnikateľ a žalobkyňa konala v rámci predmetu svojho podnikania, súd dospel k záveru, že právny vzťah, založený predmetnou zmluvou je vzťah spotrebiteľský. Povinnosťou súdu bolo preto skúmať, či zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Na základe uvedenej zmluvy sa žalobkyňa zaviazala žalovanej dodávať elektrinu a zabezpečiť distribúciu elektriny do odberného miesta vrátane súvisiacich služieb a žalovaná sa zaviazala zaplatiť žalobkyňi cenu za dodanú elektrinu a za distribúciu elektriny a súvisiace služby. Súd nevzhladol žiadne neprijateľné zmluvné podmienky v obsahu predmetnej zmluvy. Žalovaná porušila svoje zmluvné povinnosti a cenu dodanej elektriny, ktorá jej bola vyfakturovaná faktúrou č. XXXXXXXXXXXX za fakturačné obdobie 5. 10. 2016 - 20. 10. 2017, vo výške 137,16 €, splatná do 14. 11. 2017. Faktúrou č. XXXXXXXXXXXX bola vyúčtovaná za fakturačné obdobie 21. 10. 2017 - 28. 2. 2018 suma za dodávku elektriny vo výške 137,20 €, splatná do 23. 3. 2018. Vzhľadom k tomu, že nebolo preukázané, že by si žalovaná svoju povinnosť zaplatiť dlžnú sumu splnila, resp. že by tento jej záväzok zanikol iným spôsobom než splnením, súd považoval žalobu čo do istiny za dôvodnú a vyhovel jej v plnom rozsahu.

15. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

16. Podľa § 10c nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „nariadenie č. 87/1995 Z. z.“) v znení neskorších predpisov, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

17. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom do 31. 1. 2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

18. Žalobkyňa si podanou žalobou uplatnila aj úroky z omeškania vo výške 8 % ročne z dlžnej sumy od prvého dňa omeškania žalovanej zo zaplacením istiny. Okresnému súdu žalobkyňa preukázala, že žalovaná bola podľa faktúry č. XXXXXXXXXXXX z 31. 10. 2017 povinná zaplatiť žalovanú sumu do 14. 11. 2017 a z faktúry č. XXXXXXXXXXXX z 9. 3. 2018 povinná zaplatiť žalovanú sumu do 23. 3. 2018. Žalobkyňa si preto uplatňuje zákonný úrok z omeškania od nasledujúceho dňa po splatnosti faktúry, t. j. od 15. 11. 2017, resp. od 24. 3. 2018. Žalobkyni vzniklo právo na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 8 % (8 + 0,00 %), pretože základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (hlavné refinančné operácie podľa § 17 ods. 1 z. č. 659/2007 Z. z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike) k prvému dňu omeškania bola 0,00 %. Súd teda priznal žalobkyni právo na úrok z omeškania tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

19. Podľa § 255 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

20. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

21. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

22. Žalobkyňa bola v konaní úspešná, preto jej súd priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného konania voči žalovanej v plnom rozsahu. Zároveň okresný súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov odvolacieho konania, v ktorom bola úspešná žalobkyňa, preto jej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v plnom rozsahu.

23. O výške náhrady trov konania rozhodne okresný súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia, ktoré je potrebné doručiť Okresnému súdu Žiar nad Hronom v dostatočnom počte rovnopisov s prílohami, v prípade jeho doručenia iným spôsobom ako do elektronickej schránky súdu.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovú značku tohto konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť a odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie môže meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie dôkazy alebo tvrdenia, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1 § 365 CSP, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.